

Сега да ся завърнемъ на земя-тъ та да видимъ какъ става день и нощъ и какъ става та имамы едно по друго пролѣтъ, лѣто, есенъ и зима.

Ние казахмы, че земя-та обыкаля около слънце-то, а заедно ся върти и около себе като нѣкой си хороигрець, кой-то ся върти около себе и въ сѣщото врѣмя обыкаля наоколо изъ стаж-тъ.

Доклѣ ся завърти земя-та около себе минувать ся *двадесѣшь и чешыре часове* и става день на нощъ. Слънце-то освѣтлява само половинжъ отъ земя-тъ, а друга-та ѣ половина остая неосвѣтлена, защо-то земя-та е валчеста като клѣбо.

На освѣтленж-тъ половинжъ е видѣло или *день*, а на неосвѣтленж-тъ половинжъ е тъмно или *нощъ*. Нъ земя-та не ся запира, а все ся върти, та малко по малко на тъмнж-тъ половинжъ става видѣло или день, а пакъ видѣла-та половина влиза на тъмно и така нататѣкъ става рядомъ день и нощъ.

А защо-то земя-та ся върти отъ западъ камъ истокъ, то намъ ся чини, че слънце-то и звѣзды-ты изгрѣвать отъ истокъ па връвятъ та захождатъ на западъ. Нъ тука ни лѣже око: слънце-то и звѣзды-ты нито изгрѣвать, нито пѣтувать, нито захождатъ, а наопаки земя-та ся върти отъ западъ камъ истокъ. За да разберете това по-добрѣ азъ щѣ Ви кажѣ единъ примѣръ.

На единъ кѣтъ у еднжъ тъмнжъ стажъ окачѣте едно кандилце, па земѣте въ рѣкжъ нѣщо валчесто, напр. еднжъ тыквжъ, на коьж-то да ся тури да лази една мравка. Ако ся запрете сега прѣдъ кандилце-то на срѣщный кѣтъ у стаж-тъ, па въртите камъ кандилце-то тыквжъ-тъ, щете видите, че на половинж-тъ тыквжъ, додѣ-то хваща свѣтлинжъ отъ кандилце-то, ще е видѣло, а на другж-тъ половинжъ ще е тъмно, и